

КОМУНІСТИЧНИЙ КОЛІЩЕ

Орган Київського обкому ЛКСМУ

Рік видання IX
№ 102 (1958).

ЧЕТВЕР

29 СЕРПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

ПРО РАДЯНСЬКО-ЧЕХОСЛОВАЦЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

26 серпня закінчилися переговори між делегацією ЧССР на чолі з Президентом Чехословацької Республіки Л. Свободою і керівниками Комуністичної партії і уряду Радянського Союзу. Переговори відбувалися у відвертій товариській обстановці. Делегація ЧССР відбула на батьківщину.

ВІД'ІЗД ПАРТІЙНО-УРЯДОВИХ ДЕЛЕГАЦІЙ СОЦІАЛІСТИЧНИХ КРАІН З МОСКВИ

27 серпня, партійно-урядові делегації Народної Республіки Болгарії, Угорської Народної Республіки, Німецької Демократичної Республіки і Польської Народної Республіки відбули на батьківщину. (ТАРС).

КОМУНІКЕ ПРО РАДЯНСЬКО-ЧЕХОСЛОВАЦЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

23—26 серпня 1968 року у Москві відбулись радянсько-чехословацькі переговори, в яких брали участь:

З радянської сторони — Генеральний секретар ЦК КПРС т. Л. І. Брежнєв, Голова Ради Міністрів СРСР, член Політбюро ЦК КПРС т. О. М. Косигін, Голова Президії Верховної Ради СРСР, член Політбюро ЦК КПРС т. М. В. Підгорний, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів РРФСР т. Г. І. Воронов, член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС т. А. П. Кириленко, член Політбюро ЦК КПРС, перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР т. Д. С. Полянський, член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС т. М. А. Сулов, член Політбюро ЦК КПРС, голова ВЦРПС т. О. М. Шелєпін, член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК КП України т. П. Ю. Шелєст, секретар ЦК КПРС т. К. Ф. Катушев, секретар ЦК КПРС т. Б. М. Пономарьов, міністр Оборони СРСР т. А. А. Гречко, міністр закордонних справ СРСР т. А. А. Громико;

З чехословацької сторони — Президент ЧССР т. Л. Свобода, Перший секретар ЦК КПЧ т. О. Дубчек, Голова Національних зборів ЧССР, член Президії ЦК КПЧ т. Й. Смирковський, Голова уряду ЧССР, член Президії ЦК КПЧ т. О. Чернік, член Президії ЦК КПЧ, Перший секретар ЦК КПС т. В. Біляк, член Президії ЦК КПЧ, заступник Голови Словацької Національної Ради т. Ф. Барбірек, член Президії ЦК КПЧ т. Я. Піллер, член Президії ЦК КПЧ т. Е. Ріго, член Президії ЦК КПЧ т. Й. Шпачек, член Президії ЦК КПЧ т. О. Швестка, Голова Центральної контрольно-ревізійної комісії КПЧ т. М. Якеш, кандидат у члени Президії ЦК КПЧ, секретар ЦК КПЧ т. Й. Леонарт, кандидат у члени Президії ЦК КПЧ т. Б. Шімон, заступник Голови уряду ЧССР т. Г. Гусак, секретар ЦК КПЧ т. А. Індра, секретар ЦК КПЧ т. З. Млинарж, генерал-полковник, міністр національної обо-

рони ЧССР т. М. Дзур, міністр юстиції ЧССР т. Б. Куцера, посол ЧССР в СРСР т. В. Коуцкый.

В ході переговорів було у відкритій товариській дискусії обговорено питання, зв'язані з сучасним розвитком міжнародної обстановки, активізацією підступів імперіалізму проти соціалістичних країн, з становищем у Чехословацькій за останній час і з тимчасовим вступом на територію ЧССР військ п'яти соціалістичних країн.

Сторони висловили тверде обопільне переконання в тому, що в нинішній обстановці головне полягає у здійсненні прийнятих у Чієрні-над-Тисою спільних рішень і сформульованих нарадою в Братіславі положень і принципів, а також у послідовному перетворенні в життя практичних кроків, що випливають з досягнутої в ході переговорів домовленості.

Радянська сторона заявила про своє розуміння і підтримку позиції керівництва КПЧ і ЧССР, яке має намір виходити з рішень, прийнятих січневим і травневим Пленумами ЦК КПЧ з метою вдосконалення методів керівництва суспільством, розвитку соціалістичної демократії і зміцнення соціалістичного ладу на базі марксизму-ленінізму.

Було досягнуто домовленості про заходи, метою яких є якнайшвидше нормалізація становища в ЧССР. Чехословацькі керівники поінформували про намічені ними найближчі заходи, яких вони вживають з цією метою.

З чехословацької сторони було заявлено, що всю роботу партійних і державних органів в усіх лініях впливу буде спрямовано на забезпечення дійових заходів, які служать соціалістичній владі, керівній ролі робітничого класу і Комуністичної партії, інтересам розвитку і зміцнення дружніх відносин з народами Радянського Союзу і всієї соціалістичної співдружності.

Радянські керівники, висловлюючи одностайне прагнення народів СРСР до дружби і братерства з

народами соціалістичної Чехословацької Республіки, підтвердили готовність до найбільш широкого і щирого співробітництва на основах взаємної поваги, рівноправності, територіальної цілісності, незалежності і соціалістичної солідарності.

Війська союзних країн, які тимчасово вступили на територію Чехословацької Республіки, не будуть втручатись у внутрішні справи Чехословацької Соціалістичної Республіки. Було досягнуто домовленості про умови виведення цих військ з її території в міру нормалізації обстановки в ЧССР.

Чехословацька сторона поінформувала про те, що верховний головнокомандуючий Чехословацькими Збройними Силами дав їм відповідні накази з метою недопущення інцидентів і конфліктів, які можуть викликати порушення спокою і громадського порядку. Він дав також вказівку військовому командуванню ЧССР бути в контакті з командуванням союзних військ.

У зв'язку з обговоренням в Раді Безпеки ООН так званого питання про становище в Чехословацькій представники ЧССР заявили про те, що чехословацька сторона не зверталася з проською про постановку цього питання на розгляд Ради Безпеки, і вимагає зняти його з порядку денного.

Керівники КПРС і керівники КПЧ підтвердили свою рішучість неухильно проводити на міжнародній арені політику в інтересах зміцнення солідарності соціалістичної співдружності, відстоювання справи миру і міжнародної безпеки.

Радянський Союз і Чехословацька Республіка, як і раніш, даватимуть рішучу відсіч милитаристським, реакційним і неонацистським силам, що намагаються переглянути підсумки другої світової війни, порушити недоторканність існуючих в Європі кордонів. Знову підтверджено рішучість неухильно виконувати всі зобов'язання, взяті ними на себе за багатосторонніми і двосторонніми договорами, укладеними між соціалістичними державами, зміцнювати оборонну могутність соціалістичної співдружності, підвищувати ефективність оборонного Варшавського Договору.

Переговори проходили в обстановці відвертості, товарищескості і дружби.

Зустріч партійно-урядових делегацій

У Москві на запрошення ЦК КПРС і Радянського уряду перебували партійно-урядові делегації Народної Республіки Болгарії в складі Першого секретаря ЦК БКП, Голови Ради Міністрів НРБ Т. Живкова, члена Політбюро, секретаря ЦК БКП Б. Велчева; Угорської Народної Республіки в скла-

ді Першого секретаря ЦК УСРП Я. Кадара, члена Політбюро ЦК УСРП, Голови Угорського революційного робітничо-селянського уряду Е. Фока, члена Політбюро, секретаря ЦК УСРП З. Комочі; Німецької Демократичної Республіки в складі Першого секретаря ЦК СЕПН, Голови Дер-

жавної Ради НДР В. Ульбрихта, члена Політбюро ЦК СЕПН, Голови Ради Міністрів НДР В. Штофа, члена Політбюро, секретаря ЦК СЕПН Е. Хонеккера; Польської Народної Республіки в складі Першого секретаря ЦК ПОРП В. Гомулки, члена Політбюро

ЦК ПОРП, Голови Ради Міністрів ПНР Ю. Ціранкевича, члена Політбюро, секретаря ЦК ПОРП З. Клішко.

Делегації вказаних країн разом з партійно-урядовою делегацією СРСР у складі Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, члена По-

літбюро ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорного, члена Політбюро ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіна провели нараду і мали консультації з питань, зв'язаних із становищем у Чехословацькій, і одностайно прийняли відповідні рішення.

27 серпня після завершення переговорів з керівниками КПРС і Радянського уряду в Прагу повернулася чехословацька делегація на чолі з Президентом Чехословацької Соціалістичної Республіки Л. Свободою. Протягом дня відбулися засідання національних зборів і уряду ЧССР, де було зроблено звіт про результати переговорів.

З зверненням до народу виступив по радіо Президент Л. Свобода. Висловивши подяку трудящим за високе довір'я, він підкреслює, що Чехословацька Республіка не може не перебувати в соціалістичній співдружності. Говорячи про умови виведення союзних військ з території ЧССР в міру нормалізації обстановки в країні, Президент відзначив, що до відновлення нормального життя в країні їх присутність є політичною реальністю.

По радіо виступив також Перший секретар ЦК КПЧ О. Дубчек, який повідомив про підсумки переговорів у Москві.

У Празі помітні перші ознаки поліпшення обстановки. Партійні і державні органи вживають заходів до наведення порядку. Відновився випуск газети «Руде право» — органу ЦК КПЧ. Налагоджується робота міського транспорту. Стіни будинків очищаються від підбурювальних плакатів і написів.

Як тільки по радіо було оголошено, що буде передано повідом-

ДО СТАНОВИЩА У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

лення про підсумки переговорів у Москві, тисячі жителів Праги зібрались біля репродукторів. Радянсько-чехословацьке комюніке було сприйнято ними як важливий політичний документ, який відкриває нові можливості у боротьбі проти контрреволюційних сил і підступів імперіалізму, за зміцнення соціалістичних завоювань у Чехословацькій і дальший розвиток дружніх відносин з народами Радянського Союзу та інших соціалістичних країн.

Для імперіалістичних сил, які робили ставку на відрив Чехословацької Республіки від соціалістичної співдружності, домовленість, досягнута в Москві, є серйозним ударом. Повністю провалилася спроба країн НАТО використати Раді Безпеки ООН для нагнітання політичної істерії навколо так званого Чехословацького питання.

Заява Уряду ЧССР про те, що він не звертався в Раді Безпеки з проською про постановку цього питання, і про те, що він вимагає зняти його з порядку денного, до кінця викрила махінації тих, хто намагається використати трибуну ООН в цілях, які не мають нічого спільного з завданнями цієї організації.

За останній час подекуди лунали заяви, в яких стверджувалось,

якби заходи, вжиті союзними країнами в зв'язку з подіями в ЧССР, завдають шкоди світовому соціалізму. Авторі таких заяв, пасуючи перед імперіалістичною пропагандою, по суті справи, закликali капітулювати перед контрреволюцією. Тепер усі бачать, що насправді допомога, подана чехословацькому народові ратними соціалістичними країнами, підсумки переговорів у Москві зміцнюють позиції світового соціалізму, посилюють міжнародний комуністичний і робітничий рух, завдають удару по імперіалістичній реакції та її планах щодо Чехословацької Республіки.

Боротьба проти агресивних устремлень імперіалізму, хоч би в яких формах вони виявлялись, вимагає дальшого згуртування всіх антиімперіалістичних сил. У цій боротьбі необхідні принципиальність і послідовність, витримка і гнучкість, врахування реальної обстановки і усвідомлення відповідальності, яка лежить на соціалістичних країнах.

Саме цим керується Радянський Союз, здійснюючи разом з братніми соціалістичними державами заходи по захисту соціалізму в ЧССР, миру та безпеки народів.

ТАРС, 27 серпня.

РОЗПОВІДЬ ПРО КОМСОМОЛІЮ ГОЛОВАНІВСЬКОГО РАЙОНУ

(2-а стор.).

ТАМ, ДЕ ЯТРАНЬ

Кращий механізатор Голованівського району молодий комуніст Петро ПУСТОВІТ.

Фото С. КУКУРУДЗИ.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ЛЕНІНСЬКИЙ РІК НАВЧАННЯ

Час струменить вперед, до 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна. І кожний комсомолец, кожний юнак чи дівчина за прикладом своїх старших товаришів-комуністів готує цій знаменній даті свої трудові подарунки. На Кіровоградському агрегатному заводі молоді робітники проводять Ленінську дворічку культури і естетики виробництва. Знам'янські залізничники на

честь 50-річчя комсомолу і 100-річчя від дня народження В. І. Леніна ведуть великавагові поїзди, олександрійські шахтарі видають «на-гора» понад план десятки тонн вугілля. У дні підготовки до ювілею дуже зріс потяг молоді до ленінських праць. Вивчивши і узагальнивши досвід політичного гарту молоді в минулому році, ЦК ВЛКСМ рекомендує на майбутній учбовий рік такі гуртки і семінари. По-перше, гуртки по вивченню біографії В. І. Леніна, а також гуртки «Наш Ленінський комсомол», «Кругозір». Ці гуртки розраховані на молоді, яка має освіту 7—9 класів, а «Наш Ленінський комсомол» в першу чергу на тих, хто готується до вступу в Спілку. Наступна група — гуртки «Бесіди про партію», «Бесіди про виробничий ко-

лектив», «Бесіди про мораль». Ці гуртки створюються для молоді, яка має середню освіту. Третьою ланкою навчання в системі політичної освіти молоді є робота в теоретичному семінарі «Молодь і суспільний прогрес» і в проблемних семінарах по працях В. І. Леніна. Ця форма навчання розрахована на молоді з вищою і незакінченою вищою освітою, а також на тих, хто, маючи середню освіту, достатньо підготовлений до самостійної роботи з книгою. Для комсомольського активу з вищою освітою при обкомах, міськомках і райкомках комсомолу рекомендується створити спеціальні лекційні цикли і семінари по програмі «Університету молодого марксиста»,

Однією з важливих форм пропаганди ленінської спадщини в системі політосвіти є «Ленінські уроки». Політичні клуби «Глобус», «Прометей», «Райдуга», «Батьківщина», «Рідна земля», «Еврика», «Орбіта», «Олімп» рекомендуються широко використовувати як форму масової політичної пропаганди серед юнаків і дівчат, турбуватися про широку участь в їх діяльності неспількової молоді. Новий учбовий рік, — підкреслюється у редакційній статті «Комсомольської правди», — вимагає великих організаційних зусиль з боку комітетів комсомолу. Самі програми і методичні посібники ще всього не вирішують. Потрібна копійка організаторська робота на місцях. Головне — підбір і навчання кадрів пропагандистів.

І. ВЕРШНИКИ

ХМАРИ заслали небо, свинцево нависли над Табановим. Здавалось, довіку не буде проясніти, не посміхнеться сонце, не зігрє надією сумних, як ніч, вдовиних очей. Т раптом загуркотіло, червоно розітнулося небо, і вдарив грім. То не грім гуркотить, то вдарили за селом гармати червоних білців, то коні червоних вершників копитами бігли землею, вішуючи хліб і волю. Не блискавиці багряними списами розтінали темряву, то зблискували шаблі в руках вчорашніх наймитів.

Стигло все, і з-за гори виглянуло червоне сонце. Мабуть, й не сонце то було, а червоне знамено, бо посміхнулася вдова Марина Макаринська. Незвично посміхнулася, широко і вільно.

Тепліше стало на світі і Петрикові. Разом з чотирма братами і сестричками нишпорив поміж дужих кавалеристів, вдихав міцний запах дубленої шкіри та зброї, ласував темними грудочками цукру з кишень білців.

Кінчилось ваше сирітство, з хлібом будете, — говорили, підгодуючи малят солдатським борщом та кашею.

Не вірилося Марині Макаринській, що стане й вона, як люди, що і в неї буде шмат бодай якої землі.

— А князь Урусова, а поміщик Сесь? Та хіба вони відступляться?

— Нема Урусова, — тартпляче пояснює голова комнезаму, — та й Сесю вже надавали...

Коли польовий вітерець торкнувся зморшкуватого обличчя, коли аперше побачила свій чималенький наділ (шість їдців у сім'ї, хоч і дрібнота), стала на коліна, притулилася устами до землі... Не молилася. Лише поглядом полинула за горизонт, де зникли червоні вершники. ...Вела малечу з поля. Обсїялася. Та де вже вдові рив-

Задумливо шепочуться колоски, кучерявляться садки, синьо виблискують Ятрань.

Світло і спокій прийшли на землю. Світло і достаток. А було... Плакала удова Марина Макаринська над голодними дітьми, її син, Петро Макаринський, разом з комсомольцями переборював перші труднощі будівництва Радянської влади на селі...

Комсомольський секретар села Табанового Степан Скрипник став людиною з легенди, пам'ять про яку довго зберігатимуть односельчани.

Давно те було і... недавно, бо не потисне батькову руку молодий комуніст Петро Пустовіт. Розстріляли Івана Пустовіта фашисти за зв'язок з партизанами, коли синові не було ще й півтора року. Не заговорить батько, не порадіє успіхам сина, кращого механізатора району.

Та люди не забули Івана Пустовіта. Може, пам'ятає його і колишня партизанка Віра Михайлівна Гончаренко, яка в шістнадцять років вступила в герць з фашистами і не випускала з рук гвинтівку, аж поки жодного чужинця не залишилось на рідній землі.

Може, саме партизану Степану Івановичу Коваленку допоміг в скрутну хвилину Іван Пустовіт...

Колішній командир взводу з бригади Григорія Івановича Котовського, капітан Радянської Армії у відставці, кавалер п'яти орденів Федір Венедиктович Данилюк плакає яблуцьки і вудить рибу. Та в пам'яті ветерана не стираються події тих буремних днів, коли червоною землею...

Ятраночкам, дівчаткам з комсомольсько-молодіжної ферми села Табанового Олі Макаринській, Валі Бобрик, Любі Черевко, Галі Осипець, Таїсі Катрич, Галі Дорошенко, Марії Фартушній, Ані Макаринській — по сімнадцять — вісімнадцять. Вони не чули завивання фашистських літаків, але вони знають, якою ціною здобули їх сьогодні, і прагнуть бути гідними подвигів батьків.

Розповідь про три покоління, що, як естафету, передають одне одному свою любов до рідної землі...

ягтися до куркулі. Ходила з ситом та скупко розкидала зернятка. Щоб вистачило ж. Слізьми поливала нивку. Не встачило. Ні сліз, ні зерня. Визрїла пшениця, а колос від колосу...

— Посіла рїдко, а вродило дїдько, — бідкалася жїнка. — Якім артільно...

Та й тїм не дали скористатися Марині. Налетїли гайдмаки, а слїдом за ними пихатїй Сесь. Главу на Маринину ниву — нічого зби-ти. Мовив:

— Даси двадцять п'ять карбованців, а врожай твоїм голопузом.

— Де взяти вдові такі гроші? Залишилася діти знову без хліба.

Сповнений туги погляд послала за горизонт, де зникли червоні вершники.

2. «ПОМИРАЮ, АЛЕ НЕ ЗДАЮСЬ!»

Крислаті яблуни в садку діда Маркіяна Островерхого, колишнього голови сільради, поважно розкинули гілля, викохуючи золоті плоди, кучеряві вишні пишануться червоними ягодами, як дівчачі намістом. Ягоди тугенькі, так і хочеться взяти їх просто губами.

Дід Маркіян розніяв дев'ятий десяток, а тому, слухаючи своїх співбесідників — одного з перших комсомольців Табанового Петра Степановича Макаринського, сина вдови Марини, та колишнього

голову колгоспу Імені Якіра (тепер Імені Котовського) Никифора Павловича Фартушного, — прикладає долоню до вуха.

— Чуєш, Никифоре? — Вони й зараз один для одного Маркіян та Никифір, як і в ті неспокійні часи, коли світ хитався від злиття двох сил, коли сільська біднота в заперкї боротьби з куркулями й підкуркуляцями буду-

вала колгосп, пове життя в Табановому, коли слово комсомольця означало для одних — «шаш», «співаник», для інших — ворог.

Діди на мить змолкають. А потім, як подих вітру, виривається з грудей Петра Макаринського тихе:

— Ех, Степане, Степане. І куркулюю ми перемогли, і колгосп побудували. А нема тебе серед нас...

Степан Скрипник — комсомольський секретар, за рекомендацією якого приймали до комуністичної спілки удовиного сина Петра Макаринського.

— Готовий віддати життя за Радянську владу? — суворо супиєся Степан.

— Готовий! — урочисто відрубав.

— А Статут читав?

Петро мнеться. Запитання не з легкими: коли було злидарезі Петру Макаринському вчитися грамоті?

Степане, Степане... Ти не забудеш той день, коли загітована куркулем біднота кивувалася до колгоспного подвір'я розбирати вози і коней. Та ти не один став не-

ред розлученим натовпом. Поряд з тобою, плече в плече стояли і комсомольці села. Ти не скажеш, Степане, що вдовоєнко Петро Макаринський ховався за чужі спини.

А хіба легко було на жатці — лобогрійці, конфіскованій у куркулі, від зорі до зорі махати вилами, почувати ворожий погляд колишнього господаря і чути шепіт з присвистом:

— Ідь, ідь. До могили доїдеш.

Не злякався... Не злякався і тоді, коли на святанні 22 червня 1941 року побачив у небі дивні цятки, що рухалися з Заходу в напрямку Брестської фортеці, де ти, колишній наш комсомольський секретар, проходив військову службу. То зграї фашистських літаків несли свій перший смертоносний вантаж на нашу Батьківщину.

Ти, заступник командира по політичній частині Східного фарту, відразу ж зайнявся обліком комуністів і комсомольців, записував зведення Радінформбюро. Ти турбувався про поранених і жінок з дітьми і нічого не знав про своїх сина та доньку.

Як і раніше, ти не ходив за спинами товаришів, а сміливо вийшов на смертельний герць з чужинцями і прийняв смерть як і личить воїнові — з гордо піднятою головою, з прокляттям фашистам на устах.

Про тебе пишуть книжки, про тебе складають легенди. Дівчатка-комсомолки, твої землячки,

складають твій життєпис. Ми не знаємо, чи тобі належать ті безсмертні записи на руїнах Брестської фортеці: «Помираю, але на здаюся! Прощай, Батьківщино!». Але життям і навіть смертю своєю ти довів, що був справжнім комуністом, справжнім сином своєї Батьківщини, яку любив над усе на світі.

В саду запала тиша. Діди задумались. Золотава бджілка несла повне черевце меду до пасіки...

На фото: Степан Скрипник. Фото 1941 року.

— Ха, знайшла... — вивалось в однісі з дівчат, але вона відразу ж записала: зрозуміла, яке недоречне це «ха».

І всі це зрозуміли. Згадали. Згадали, як в метіль, коли носа було не висунеш за двері, тітка Люба пішла з лантухом за сіном для тільної корови. А в неї ж руки хворі.

«Чому з нас тоді ніхто цього не зробив? — думала кожна. — Не здогадалися?.. А тітка Люба здогадалася».

Ім по сімнадцять-вісімнадцять, але вони вже серйозно думають над життям і знають, з кого його робити. Вони, які тільки-но випурхнули за шкільний поріг, не злякалися позмагатися з до-свідченими доярками: свої зобов'язання за півроку перевиконали наполовину.

Чуєте, як дзвінко спілять сімком ятраночки? Не дивіться лише на Галю Осипець, їх подружки, та на тракториста Івана Івановича. Це на святі Івана Купала, яке молоді табанівці влаштували на Ятрані, вони співали жартівливої. А суботнього вечора ви почули б зовсім інше. Ось так:

Крапай, дощику, з неба, бо нам тебе треба.

ТАМ, ДЕ ЯТРАНЬ

3. «ЯТРАНОЧКА» — ЗВУЧИТЬ ЛАСКАВО

Мерехтливі зорі повисли над Ятранню. На небо вплив гострогогий молодик, перекинувши сріблясту кладку від берега до берега. Виплив, та й завмер, зачудувавшись піснею. А вона злітає, срібнодзвонна і мрійлива, лине у високість аж туди, до нього, до молодика:

...Там дівчина воду брала, Чорнобрива, молода.

Оля Макаринська підхоплює її і несе на хвиліх сопрано над вечірнім селом.

Остання нота затріпотіла в густому повітрі, настояному на степовому різноотраві і запахах замріяної річки.

Отак частенько збираються тут над Ятранню. Адже ферма, де працюють, в кількох десятках метрів від річки. Отак, не змовляючись, і збираються всі одинадцять на зелену килимі. Тут співають, тут мріють, діляться найзаповітнішим.

Чомусь сьогодні більше не співалося. Чи то почувався серйозний настрій подружки Валі Бобрик, чи з іншої причини, але сиділи мовчки.

— Дівчата, на кого ви хотіли б бути схожими? — запитала раптом Валентина.

Запитала зненацька. Де хто з дівчат перезирнувся.

— Я... — після мовчанья тихо мовить Оля, — на тітку Любу Макаринську.

Узавтра неділя — Прощимо на веселля.

Від двору до двору простують святово вбрані Люба та Галя Дорошенко, Люба Черевко, Тая Катрич, Марійка Фартушная, Аня Макаринська та їх подружки, запрошуючи односельчан до подвір'я молоді — Галі Осипець.

Вміють дівчата дружити, вміють працювати, вміють співати і відпочивати. Заглянамо після вечірнього доїння до кімнати відпочинку. Там уже чекають на молодих доярок старша вожата Лебединської школи Галина Бабенко та музичний керівник цієї школи Дмитро Денисович Кузьменко. Ця дружба не дивна: адже майже всі ятраночки — вчорашні випускниці.

Чути переливи баяна. Йде репетиція «Козачка», «Закарпатського танка». Танцюристів змінюють юні актриси і актори. Разом з сільськими хлопцями молоді доярки поставили вже «Безтеланну» і «Фаррони».

Сільських аматорів знають не лише в місцевому клубі. Їм аплодували глядачі Троянки, Красного Поля, Половинного, Наливайки та інших сіл.

А зовсім недавно молоді табанівці полонили Голованівськ на районному огляді художньої самодіяльності.

В. ШАРІЯ, спецкор «Молодого комунара».

Голованівський район.

Ятраночка.

Фото С. КУКУРУДЗИ.

Наш дороговказ

Через місяць, 1 жовтня, почнеться новий навчальний рік в системі комсомольської політичної освіти. Часу залишилось небагато, тому вже зараз комітету комсомолу слід подбати про якісну організацію політичного навчання молоді.

Досвід минулого навчального року переконливо довів, що найбільш успішно заняття проходили в тих комсомольських організаціях, де комітети комсомолу і ватажки серйозно підійшли до цього питання і задалегідь подбали про комплектування гуртків, вибір програми відповідно до освітнього, вікового та професійного рівня слухачів, разом з партійними комітетами вирішили питання добору пропагандистів.

Саме така серйозність у правильному виборі програм і доборі пропагандистів сприяла пробудженню інтересу молоді до вивчення основ політичних знань, тому більшість гуртків, семінарів та політичних клубів працювали досить цікаво, змістовно і плідно.

Рівень і якість їх роботи в новому навчальному році залежить від того, як оперативну і глибоко підійдуть комітети комсомолу і комсомольські ватажки до створення системи політнавчання молоді. Вже зараз більшість комітетів комсомолу, користуючись канікулами в політичному навчанні, приступили до створення гуртків і семінарів на новий навчальний рік. І чи не найбільші труднощі зустрічають вони при виборі програми. Що ж рекомендувати комсомольцям, які ще не мають середньої освіти, а вже вивчали програми «Прометей», «Кругозор» чи «Нашого Ленінського комсомолу»?

Якщо питання ставиться саме так, то комсомольським ватажкам слід перш за все подбати про те, щоб комсомольці і деспількова молодь, які не мають середньої освіти, стали учнями вечірніх та заочних загальноосвітніх шкіл. Для тих же, хто з різних причин не зможе навчатися в системі народної освіти, треба створювати політичні гуртки.

Як відомо, гурток «Наш Ленінський комсомол» створюється для тих, хто готується до вступу в Комуністичну Спілку Молоді або недавно став комсомольцем. Але в цьому навчальному році, в році ювілею Ленінського комсомолу, цей гурток варто рекомендувати більш широко, для всієї молоді, яка цікавиться історією комсомолу.

Велику популярність в минулому навчальному році мав політгурток «Кругозір» — основи політичних знань для молоді. Безперечно, що досвід роботи гуртків «Кругозір» повинен бути використаний в новому навчальному році. Гуртки ці слід рекомендувати в організаціях, де раніше вивчали програми політичних клубів або гуртка «Наш Ленінський комсомол».

В тих же організаціях, де молоддю з незакінченою середньою освітою пройдено всі програми початкової ланки політнавчання, в новому навчальному році треба рекомендувати вивчення біографії В. І. Леніна за програмою гуртка системи партосвіти. Це тим більш важливо, що зараз весь радянський народ готується до відзначення 100-річчя від дня народження вождя світового пролетаріату.

При створенні гуртків і семінарів політичної освіти на новий навчальний рік комітету комсомолу слід звернути увагу на те, що деякі програми зараз будуть дещо ускладнені. Тому програми гуртків «Бесіди про партію», «Бесіди про мораль» та «Бесіди про виробничий колектив» слід рекомендувати для молоді, яка має середню освіту, та для найбільш підготовлених юнаків і дівчат з незакінченою середньою освітою, які вже вивчали програми політгуртків «Кругозір» та «Наш Ленінський комсомол».

Минулорічний досвід показав, що для багатьох слухачів семінарів: «Молодь і суспільний прогрес» та «Ленінські уроки» програми виявилися надто складними. Тому комітету комсомолу необхідно залучати до цих семінарів найбільш підготовлену молоддь з середньою освітою та середньою спеціальною, а також комсомольців з незакінченою вищою та вищою освітою.

Минулорічна практика роботи «Університетів молодого марксиста» показала, що вони не можуть бути створені, де заманеться. Програми «Університету», в яких вивчаються складні проблеми філософії, політекономії, наукового комунізму, етики, естетики, атеїзму, слід рекомендувати в основному для комсомольського активу і створювати їх при міських та райкомах комсомолу.

Поряд з політичними гуртками та семінарами в області працювало понад 400 політичних клубів. Ці клуби зарекомендували себе як цікава форма політичного виховання молоді. Та разом з тим дуже багато їх працювали як звичайнісінькі гуртки з обмеженою кількістю слухачів. Тим самим їх головне призначення — бути масовою формою впливу на молоддь — не було досягнуте.

При організації політичного навчання нового навчального року на цю обставину треба звернути особливу увагу, створюючи політичні клуби як форму масової політичної роботи при будинках культури, клубах, великих бібліотеках, при міських та райкомах комсомолу, а також в середніх школах для старшокласників.

Минулорічний досвід роботи довів доцільність навчання комсомольців в системі партійної політичної освіти. Цього року для комсомольців пропонується програма партійного політгуртка. «Біографія В. І. Леніна», але крім цього, комсомольський актив, молодих спеціалістів слід широко залучати до інших форм партійного навчання.

С. ЯНЧУКОВ,

заступник завідуючого відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу.

ВОЛОДИМИР ІЛЛІЧ ЛЕНІН для кожного з нас — друг і порадник. Ми дуже часто звертаємось до його багаті спадщини і черпаємо там силу і насагу для будівництва комунізму, вчитуючись в Леніна, вчимося бути Людиною з великої літери, полум'яними патріотами своєї Вітчизни, переконаними інтернаціоналістами. Цей потяг до ленінських праць ще більше зріс сьогодні, коли ми наближаємось до 100-річчя від дня народження дорогого вождя.

Без перебільшення можна сказати, що видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь» зробило велику послугу молодим, випустивши збірник «До тебе, молодь, звертається Ленін».

«Дорогий друже! — говориться в передмові до цього збірника. — Наша Радянська країна відсвяткувала свій п'ятдесятий ювілей. Ти ж тільки-но починаєш своє самостійне життя — як робітник чи

колгоспник, учитель чи учень, студент або лікар. Та в якій би галузі народного господарства чи культури не працював, ти покликаний самою історією, самим життям до найвеличнішої і найбагатшої місії — бути активним будівником комуністичного суспільства. Не ти почав цю будову — її підвалини закладені твоїми дідами і прадідами, старшими від тебе, може, на ціле століття. Але й твоя доля не менш відповідальна і неповторна. Ти особливо відчужеш це, коли добре знатимеш історію боротьби за комунізм, коли збагатишся досвідом попередніх поколінь, відмінно оволодієш наймогутнішою зброєю сучасності — марксистсько-ленінською теорією».

Відкривається книга промовою В. І. Леніна, яку він виголосив на III з'їзді комсомолу. Ця промова — заповіт молоді, це програма діяльності ВЛКСМ,

І ТВОЯ ДОЛЯ НЕПОВТОРНА

ДО ВИХОДУ В СВІТ ЗБІРНИКА ЛЕНІНСЬКИХ ПРАЦЬ «ДО ТЕБЕ, МОЛОДЬ, ЗВЕРТАЄТЬСЯ ЛЕНІН»

Розділи збірника відображають основні вимоги вождя до юного покоління, до молодіжного руху, показують, яку велику надію покладав Ілліч на юнаків і дівчат — підрастаюче покоління, як борючись за них.

Збірник ленінських праць «До тебе, молодь, звертається Ленін», присвячений 100-річчю від дня народження вождя.

В. САРЖЕВСЬКИЙ,

інструктор по експлуатаційно-технічних питаннях при обласному відділенні «Союздруку».

Пам'ятаєте третє листопад минулого року? На площі імені Кірова, що в обласному центрі, зібралися тисячі кіровоградців. Поряд на шолоно зданій в експлуатацію троллейбусній трасі вишукувалися голубі красені. Вони приготувалися в свій перший маршрут по місту.

Без малу рік пройшов відтоді. На новому виді транспорту вже перевезено десятки тисяч пасажирів. А це ж тільки початок. Інші монтажники завершують підготовку ще однієї лінії. Вона простелиться вгору по вулиці Карла Маркса.

Наступного року троллейбуси підуть і в інші кінці нашого міста.

На знімку: вде монтаж чергової троллейбусної лінії.

Фото В. КОВПАКА.

Індивідуальність актриси

ЕКРАНИ ОБРАЗИ ТЕТЯНИ ДОРОНИНОЇ

Коли кіно відкрило Тетяну Дороніну, вона вже була відомою театральною актрисою — актрисою чудовою, блискучою. Уже позаду були роботи в Ленінградському Великому драматичному театрі під керівництвом Георгія Товстоногова. Уже були зіграні знамениті героїні Чехова і Горького, уже відбувся успіх грибошевської Соф'ї, уже визнано удачею вважалась Настасья Пилипівна в «Ідіоті» за Достоевським. Дороніна вже була Дороніною.

І ось підряд три ролі в кінографії, три великих, центральних, головних ролі у фільмах «Старша сестра», «Три тополи на Плющисі», «Ще раз про кохання». Правда, й до цього актриса з'являлась на екрані. У неї були маленькі ролі в «Першому епелі» й «Горизонті». Вона успішно справилася з своїми більш складними

та інтересними завданнями в картинах «Робітниця селища» і «Перекличка». Вона зіграла добре, її навіть хвалили, але... Але вона не створила в цих картинах образів, різноманітних своїм специфічним досягненням. І в кінематографічних колах складалася легенда, що Дороніна — актриса сучасної театральна, що сам характер її обдарування — не для кіно.

Але підряд, один за другим з'являлись три фільми, кіноглядачі вже кохали «на Дороніну» — як ходили «на Дороніну» глядачі театральні.

У Дороніної чудові зовнішні дані. Вона може бути царською прекрасною. Може бути просто милою і привабливою. Вона навіть може дозволити собі бути смішною і негарною і все-таки не втратить при цьому привабливості.

Крупна, ставна, з гордою поставою, з чудовими виразними очима, з характерними інтонаціями голоosu і свердланним сміхом, вона наділена красою не екстравагантною, незалежною від капризів моди, а гідною, одухотвореною. Російською красою.

Її ролі відрізняє внутрішня значимість. Своєю героїні актриса робить особистістю нерядовою, трохи загадковою. Надя Резаєва у фільмі «Старша сестра» (автор сценарію Олександр Володін, режисер Георгій Натансон) звикає бути непомітною. Вона вважає, що широкі простори не для неї. Ось її молодша сестра Ліда, здається їй створена для вскрамних злетів. А своєю долю Надя бачить в тому, щоб працювати і навчатися вечорами, а вивчившись, одержати хорошу надійну професію, яка б гарантувала їй і її близьким міцну життєву опору. Так вона розуміє свій обов'язок, своє призначення. Сміє дитинячого перетворення, що відбувається на наших очах, в тому, що Дороніна знаходить і показує всю незвичайність своєї значущої Наді, вражає багатством її духовного світу.

Надя Резаєва — справді талановита людина. Акторські здібності, які вона довго заступала в собі, — тільки частина талановитості її душі, великої людської талановитості. І в підсумку розумієш, що саме Надя Резаєва з її недоладною долею — щаслива людина, тому що щастя — в ній самій, в її сприйманні людей і

ЛЮДИ РАДЯНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

світу. Щастя не прийшло до Наді зовні (як, їй здавалось, воно повинне прийти до її молоді сестрички), воно завжди було з нею. Щастя принесло Наді її неповне духовне життя, її здатність беззавітно віддати своє серце, любов'ю людям. Надя Резаєва — сильна і горда людина, вона залишається такою людиною навіть коли опиняється в смішних, безглузких положеннях. В образі Наді знаходить свій вияв постійна доронінівська тема — тема незвичайності, талановитості, духовної значущості і сердечної прозорливості, які випливають сильнішими обставинами.

З цією темою глядач стикається і у фільмі «Три тополи на Плющисі» (автор сценарію Олександр Боршаківський, режисер Тетяна Лозюнова). Юра, героїня Дороніної — недалека і малоосвічена сільська жінка, що знаходиться під впливом скупого, блідого душею чоловіка. До того ж жінка, яка потрапила в столицю з села і розгубилася в метушні великого міста, що звичайно виставляє людину сільською в смішному світлі. Так, ось така Юра — і не надто розумна, і заклопотана безкінечними хазяйськими турботами, гонимою за копійкою, і смішна часом.

Значнішою і ширшою запропонованих сюжетом колізії виявилася робота Дороніної у фільмі «Ще раз про кохання» (сценарій Едварда Радзінського, режисер Георгій Натансон). Простота фабули межує тут з банальністю. Він фізик. Вона стюардеса. Гарна жінка. Випадково знайомство. Раптово спалахнуло кохання. Розлука і зустріч. І у фіналі — повідомлення про смерть героїні і герой, що самотньо бредє вулицями. Зворушлива мелодрама із сучасного життя. Але у фільм увійшла велика актриса — і зразу з'явилась мистецтво там, де була неважлива, трохи сентиментальна історія.

Мила і простенька стюардеса виявилася близькою героїні Чехова і Достоевського з їх осяянням, з їх потягом до добра, з їх самовідданістю. Ця людина незвичайності, і змістовність примусила померкнути, відступити на задній план і деяку претензіозність картини, і настільки погано за модністю, за «модерністю». Дороніна прийшла в картину все з тією ж своєю незмінною наполегливістю, котра все перемагає і завжди знаходить спосіб проявитися, прийшла вірна собі і своїй темі. І все-таки вона.

Тетяна Дороніна — талановита, обдарована актриса. Її підладні найтонші переживання, найскладніші підлітки почуттів і порухів душі. Вона співає, не як співакка, а як драматична актриса, вміння зробити свій одним із способів розкриття персонажу, вона гарно танцює, у неї чудова хода. Але Дороніна не просто хороша, обдарована актриса. Вона — індивідуальність. І це в ній головне.

Олена БАУМАН, кінокритик.

(АФН).

На знімку: Тетяна ДОРОНИНА в фільмі «Ще раз про кохання».

МАЛЬОВНИЧИЙ район міста — Новоолексівка. Тут, майже впритул до південного схилу старої кріпості, розташований дитсадок № 33 під крилатою назвою «Чайка». Гарне приміщення утворює в квітах. А дзвінки дитячі голоси оживляють запашну красу.

Ось двоє хлопчиків будують з піску дім. Юрко зайнятий підйомним краном. Саша на самоскиді возить пісок і камінці. Дівчатка з гілочок заклопотано насаджують сад.

Робота кипить. Все це нещодавно малюки бачили на будівництві, і ось вже самі будують.

А старші грають в школу.

— До десяти нам зараз поділити Вова, — строго оголошує «вчителька».

І Вова без зупинки називає перші десять цифр. А Яришка, поправивши свій великий блакитний бант, зосереджено виводить на ігровій дошці: «А, Б, В... Мама, Мир».

Завідувач дитсадком Олександр Василівна Кузнецова хвалиться, що в цьому році сто тридцять вихованців піду до першого класу. Знайомимось з «випускницею» — світловолосою Світлоною Скрипкіною:

— Ти до скількох умієш лічити?

— До двадцяти, а далі — з мамою.

— А чому тебе ще навчили в підготовчій групі?

— Я знаю букви.

До своєї подружки приєднується сеньорка Наталочка Малая:

— Я теж умію лічити, знаю букви, читаю по складах, а ще в садку навчили мелювати, ліпити із пластиліну, а ще я вмію співати і танцювати, а ще я знаю багато віршів... а ще...

Все це дуже згодиться тобі, Наталочко, в школі, і твоя перша вчителька не раз згадає добрим словом вихователів.

На місце Світланочок і Наталочок прийдуть їх молодші товариші. А вихователі вже розробили методичні плани і сітки на новий учбовий рік. Вся робота проходить під девізом: «Хочемо бути такими, як Володимир Ілліч Ленін». Любовно підібрана художня література про дитячі роки Володі Ульянова, картини та ілюстрації, вірші та пісні про вождя — все це допоможе виховувати малюків, вчитиме бути схожими на Леніна.

— Новинка цього року — впровадження технічних засобів, — розповідає методист дитсадку.

— По телевізору діти зможуть подивитися передачі для найменшеньких, радіола допоможе прослухати грамзаписи оповідань, пісень, казок. За допомогою епідіаскопу, не виходячи з приміщення, буде можливість робити захоплюючі прогулянки по рідному місту, в ліс, в поле, на будову, мандрувати в далекі країни.

Для дітей, що прийдуть в підготовчу групу, вже заготовлені олівці, папір, кольорова крейда, альбому для малювання. А через кілька днів неспівнені рученята вперше спробують вивести нескладні елементи своєї першої в житті літери.

Всього якихось п'ятдесят метрів відділяють «Чайку» від дитсадку № 32. «Сонячний» — точніше його і не назвеш. Будівельники потурбувалися про дітей: тут немає жодної кімнати, куди б

в паперу (зразки для ручної праці), і атрибуту для творчих ігор, і посуду з пап'є-маше в українському національному стилі...

Куточок В. І. Леніна. В центрі барельєфу вождя. Біля макету «Ленін в Розливі» зібралась малеча.

— Дивіться, дідусь Ленін щось пише в човні! — захоплено каже хлопчик. І стає навшпиньки, щоб краще роздивитись.

— Тихіше, — заспокоює другий, — то він нам пише.

— Ага-а-а, — протягує третій. Топла посмішка торкається дитячих уст.

За літо діти зміцніли, добре засмагли. Медсестра Тамара Василівна Кот зауважує, що хлопчики і дівчатка загоряють тут цілорічно. Адже дитсадок має свій тубус-кварцевий апарат.

— І взагалі, — продовжує Тамара Василівна, — вся апаратура фізіотерапевтичного кабінету завжди наготові.

Та й самі діти дуже хочуть бути здоровими. Юра Масалов вирішив стати космонавтом, а тому він ретельніше інших виконує холодне розтирання після зарядки.

Кінець серпня — лічені дні в садку. Ось Сергіюко Ушаков якось по-дорослому каже, що він дуже хоче в школу. А русяво-чубий здоров'як Вова Лічман обіцяє вчитись лише на «п'ять».

— І я — на «п'ять», і я, і я!.. — підхоплюють інші.

О. БАСЕНКО.

„А які знаєш букви?“

«ЧАЙКА» І «СОНЯЧНИЙ» НА ПОРОЗІ НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

не проникали цілющі промені сонця. І це дуже важливо. Адже сюди приходять діти з послабленим здоров'ям. Так, це — дитсадок санаторного типу.

Завідувача Марія Іванівна Паленко розповідає, що педагогічне виховання тут поєднується з лікувально-оздоровчими заходами цілий рік. З першого вересня в старшій і підготовчій групах кількість занять збільшиться на одне. Колектив вихователів підготував виставку наочних приладів до нового учбового року: тут і альбому з кольоровими малюнками, і іграшки, і різноманітні вірзики

ВИСОКА ОЦІНКА ДОПОМОГИ

БЕИРУТ. (ТАРС). У редакційній статті, озглавленій «Збереження соціалізму в Чехословаччині, проти змови імперіалізму і сил контрреволюції», прогресивна ліванська газета «Аль-Ахбар», зокрема, пише:

«Посилена боротьба між силами соціалізму, визволення і миру, з одного боку, і силами імперіалізму, реакції і агресії, з другого, вимагає зміцнення згуртованості і єдності міжнародного революційного руху. Саме це лежить в основі благородної ітернаціональної допомоги, поданої Чехословаччині п'ятьма соціалістичними державами, які сповнені глибокого почуття історичної відповідальності за долю соціалізму в Чехословаччині. Саме це визначає позицію всіх комуністів і революціонерів, які не можуть байдуже ставитись до долі, соціалізму в будь-якій країні світу. Тому всі комуністи і революціонери високо оцінюють ітернаціональну допомогу, подану п'ятьма соціалістичними країнами чехословацькому народові. Вони підтримують всі заходи, вжиті по збереженню завойованого соціалізму і по викриттю змов американського імперіалізму.

Мільярди на озброєння

БРЮССЕЛЬ. (ТАРС). 7,5 — 8 мільярдів бельгійських франків — у таку величезну суму обійдеться Бельгії закупка 88 військових літаків типу «Міраж» у французької компанії «Дассо». До цієї суми слід додати мільярди франків, які витрачено нещодавно на закупку західнонімецьких танків «Леопард».

Зростання злочинності

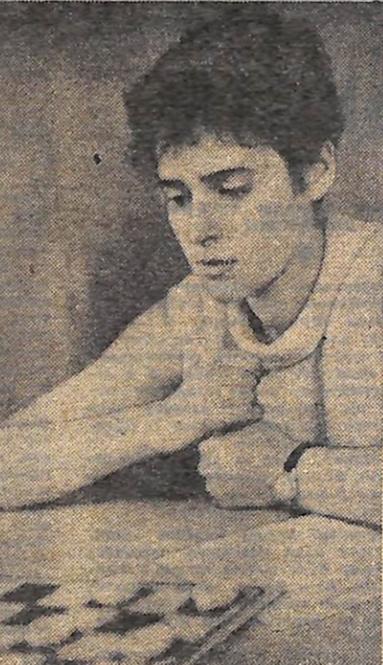
ВАШІНГТОН. 1967 рік був рекордним щодо числа вчинених у США злочинів, відзначається в щорічному звіті Федерального бюро розслідувань США. В країні було вчинено понад 3,8 мільйона серйозних злочинів. Це на 16 процентів більше, ніж у попередньому році.

ЛОНДОН. За даними, які опублікувала «Івнинг стандарт» 13 процентів лондонських школярів віком до 16 років позитивно затримувала при вчиненні крадіжок у магазинах.

(ТАРС).

Спожити

...Все ж — досягнення

Старт Алли Ноур

У півфіналі жіночого чемпіонату країни з шашок блискуче зіграла десятикласниця з Кіровограда Алли Ноур, перемішивши майстра спорту мінчанку Ганну Хапалюк.

Шість переможниць здобули право участі у фіналі. Це майстри спорту Іріада Спаська, Людмила Григор'єва, Ганна Хапалюк, Людмила Бендерська, Яніна Акустінштейн, кандидат у майстри Галина Глазова.

Нашій землячці, наймолодшій учасниці змагань, Алли Ноур вручено приз Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

Фінал — у Знам'яниці

Закінчуються розіграші традиційного призу обласної газети «Кіровоградська правда» з футболу.

18 ЗОЛОТИХ — НАШІ

ЛЕЙПЦИГ, 26 серпня. (ТАРС). Блискучою перемогою радянських легкоатлетів завершились у цьому місті Другі європейські ігри юніорів з легкої атлетики. Посланиці нашої країни завоювали 18 золотих, 12 срібних і 11 бронзових медалей, значно випередивши команду господарів ігор — спортсменів НДР, яка зайняла друге місце (у німецьких легкоатлетів — 11 золотих, 15 срібних і 5 бронзових трофеїв).

Нові рекорди СРСР для юніорів встановили 19-річна москвичка Тая Бичкова, що набрала в п'ятиборстві 4,682 очка, і чотирьох в естафеті 4x100 метрів — Раїя Ніканорова, Надя Безфамільна, Марина Никифорова, Людл Жаркова — 45,3 сек. До речі, золота медаль за естафету була третьою в колекції 10-річної свердловчанки Людмили Жаркової. Вона виграла фінальний забіг на 100 метрів, а на другий день була першою в бігу на 200 метрів — 23,9. Три медалі завоював і 19-річний киянин Валерій Борзов. Вигравши 100-метровку, він найкраще пробіг 200 метрів — за 21,0. А потім переміг у складі нашої естафетного квартету (4x100 м — 40,4).

Результати переможців у 23 видах програми — вищі, ніж на Перших європейських іграх, які відбулися в Одесі в 1966 році.

Жодна з команд обласного центру не дійшла до фіналу. Футболісти «Спартак», школи вищої льотної підготовки, заводу радіовиробів вибули із змагань у попередній зустріч. Півфінальні поєдинки відбулися між знам'янським «Локомотивом» і добровілічківським «Спартак». З рахунком 7:0 перемогли залізничники. У другій парі крємгестівський «Авангард» з рахунком 1:0 переміг новомірогородського «Колгоспника».

ВЖЕ не одне покоління народилося після війни. Підросли і вступили в самостійне життя ті, хто не чув канонад і не бачив багрянці військового часу. Виростають і діти, в метриках яких стоїть рік народження 195...—А. Але й у них, як і в їх ровесників минулих років, ті ж самі забави та ігри. Хоч, можливо, й не зовсім. Зараз діти грають в космонавтів. Та завжди грою всіх дітей залишається гра у війну, із саморобними автоматами і пістолетами хлопчачи ходять в атаку і розвідку, добувають «визки» і штурмують дзоти. Цілком зрозумілий цей потяг дітей до подвигу. Але як прикро буває інколи чути від батьків і вчителів:

— Кінчайте бігати! Бач, загляди гру у війну... Краще б вам її не бачити...

Краще б її не бачити... Так, вони в цьому цілком праві. Та треба б дорослим замислитись і над іншим, бути далекі від дитинства. Дони Існує імперіалізм, країні потрібні війни, які б зумили захистити її від нападу будь-якого ворога. І саме з дитинства, з ігор у війну починається виховання майбутнього воїна-захисника. Діти, які щойно прочитали книги про війну, уявляють себе Матросовими, Ковшовими. Вони переймають у них їх крашій риси, говорять словами поета — чистять себе під героїв. Бажають благородні, які треба всіляко підтримувати. Та в зв'язку з цим хотілося б, щоб діти більше знали про бойові подвиги тих, з ким кожного дня зустрічаються. Часто вони не знають про фронтові шляхдарогі своїх батьків, сусідів. Мало кому, наприклад, відомо, що вчитель математики Мотронівської восьмичасної школи Знам'янського району Г. Полежаї пройшов всю війну, боронив від фашистів місто на Волзі, має урядові нагороди, добував звизки, учасника бойових подій. Тож зустрічі з такими людьми, їх розповіді мають неабияке значення.

Я знаю чимало прикладів, коли комітети ДТСААФ мало дбають про військово-патриотичне виховання. Школярі Мотронівської школи навіть не бачили «живої» гвинтівки. Колись в школі був тир, але зараз заріс бур'янами. Діти не мають змоги постріляти, вивчити прийоми володіння зброєю. А як би раді були школярі, коли б їм дозволили постріляти в руках справжню гвинтівку!

Діти грають у війну. Не треба відбирати у них те, що виховує у юного покоління бійцькія якості, силу, спритність, що гартує їх і готує до захисту Батьківщини.

Р. МАРЧЕНКО,
Знам'янський район.

Діти грають у „війну“

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 29 серпня. Перша програма, 11.00 — «Крила пісні». Художній фільм. (Кіровоград). 17.30 — Наші оголошення. (Кіровоград). 17.35 — «Крила пісні». Художній фільм. (Кіровоград). 19.00 — «Перший раз у першій класі». (Кіровоград). 19.20 — Концерт Сибірського ансамблю танцю. (К). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Пілот в півночі». 11 серія. (М). 22.25 — «Сторінки музичного календаря». (М). 22.40 — «Шаховий альманах». (М).

Друга програма. 17.30 — «У долиньських нафтовиків». (Чернівці). 18.00 — Мультифільм. (К). 18.30 — Телевіст. (К). 18.50 — Міжнародний огляд. (К).

кільорового телебачення. (М). 18.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 19.00 — «Клуб любителів пісні». (М). 20.30 — «На меридіанах України». (К). 21.00 — Програма ЦТ. 22.00 — Майстри мистецтв. Народний артист СРСР М. Симонов. (М). 23.00 — Теленовини. (М). 23.20 — «Співає Микола Кошаратюк». (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

П'ЯТНИЦЯ, 30 серпня. Перша програма, 11.00 — «Свінарка і пастух». Художній фільм. (Кіровоград). 17.30 — «Старт-68». (Донецьк). 18.00 — Для школярів. «Незвичайний табір». (М). 19.30 — Наші оголошення. (Кіровоград). 18.35 — Телефільм. (Кіровоград). 18.45 — «Свінарка і пастух». Художній фільм. (Кіровоград). 20.15 — Естафета новин. (М). 21.15 — Телевізійний театр мініатюр. «Тринадцять стільців». (М). 22.15 — «Волжик». В гостях у московської міліції. (М).

СУБОТА, 31 серпня. Перша програма, 12.45 — «Здрастуй, новий шкільний рік». (Одеса). 13.35 — Для дітей. «Зірочка». (К). 14.05 — Молодіжна програма «Погляд». (Дніпропетровськ). 15.05 — Телереклама. (К). 15.25 — «Мальовничі Україна». (Харків). 15.45 — «Веселі в кіно». «Угорський гурт мор». (К). 16.30 — Програма

ЧЕТВЕР, 29 серпня. 16.30 — Фільм для дітей. 17.30 — «У долиньських нафтовиків». (Чернівці). 18.00 — Мультиплікаційний фільм. (К). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.50 — Міжнародний огляд. (К). 19.20 — «Зоряниця». 20.20 — Кінохроніка. 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Пілот в півночі». Телевізійний фільм. НДР. 11 серія. (М). 22.25 — Документальний фільм.

П'ЯТНИЦЯ, 30 серпня. 16.10 — Художній фільм «Дуель, що не відбулася». 17.30 — «Старт-68». (Донецьк). 18.00 — Для школярів. «Незвичайний табір». (М). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.50 — «Вуг» виходить в море». Телевізійний нарис. 19.00 — «Я люблю тебе, життя!». Концерт. 20.15 — Естафета новин. (М). 21.15 — «Волжик». (М). 22.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 23.20 — «Тільки фантазі». (М).

АДРЕСИ ТЕЛЕФОНІ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.